

Wanneer ben ik goed genoeg?

Stelling: Je mag jezelf pas christen noemen als je regelmatig bid of leest uit de bijbel.

Je hebt je misschien zelf al eens de vraag gesteld; is mijn geloof goed genoeg? Of ben ik goed genoeg? Als ik bij mezelf te rade ga dan merk ik regelmatig dat ik het gevoel heb dat ik te weinig actief met het geloof bezig ben. Vervolgens maak ik een afspraak met mezelf dat ik bijvoorbeeld uit een christelijk boek ga lezen of ga bidden. Als de afspraak die je met jezelf hebt gemaakt niet door gaat of lukt, kan dit een emotie opwekken (teleurgesteld, boos, verdrietig). Maar zijn deze emoties terecht? Daar wil ik met jullie over gaan nadenken vanavond.

- Herken je dit gevoel?
- Wat zijn voor jou triggers om minder met het geloof bezig te zijn?
- Wat zou jou helpen om je meer met het geloof bezig te houden?

Wanneer een boom God is, dan zijn ook zijn vruchten goed. Is een boom daarentegen slecht, dan zijn ook zijn vruchten slecht. Want aan de vruchten herkent men de boom. Math. 12:33

Een gedeelte van een bijbel tekst uit Mattheüs. Hoe interpreteren jullie dit? Wat zou Mattheüs bedoelen met; "Want aan de vruchten herkent men de boom". Wat voor een vruchten zouden dit kunnen zijn als je naar jezelf kijkt?

De wereld is vol van allerlei activiteit. Denk aan school, werken, feestjes, uitgaan enzovoort. Onder de oppervlakte van dit alles blijkt de mens hongerig en dorstig, en ook al bezitten we in de westerse wereld van tegenwoordig veel, heel veel, de leegte en dorst blijft.

Een verhaal in de bijbel gaat over Jezus die een Samaritaanse vrouw ontmoet, hiermee begint hij een gesprek. In dat gesprek zegt Hij dat je van het water (uit de put) kunt drinken maar daarna weer dorst zal krijgen.

'Als u de gave van God kende, en wist wie Hij is die tegen u zegt: geef mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben'. Johannes 4:10.

Jezus zegt hier: 'Ik kan je water geven en als je daarvan drinkt zul je nooit meer dorst hebben. Het water zal een fontein in je worden die tot in eeuwigheid zal stromen. Zo is het. Je kunt het water van de wereld zoals die is drinken, maar je dorst komt terug. Het vertier in de wereld zal nooit je dorst naar leven lessen. Soms lijkt het even alsof het lukt, maar de dorst komt terug. In de wereld vind je veel, maar niet datgene wat je dorst lest. Te midden van de wereld in de generatie waarin wij leven, staat Jezus en hij roept: 'Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken'.

- Ben je het hiermee eens? Dat Jezus degene is die jou dorst kan lessen?

Met het stukje tekst van net wil ik niet zeggen dat het verkeerd is om te leven. Je mag plezier maken en genieten dit is niet verkeerd. Jezus kent jou dorst, de dorst naar werkelijk leven.

Hij is het antwoord en Hij kan je leven ,vrede, rust en blijdschap geven. Hieronder een tekst afkomstig uit Johannes waarin beschreven word hoe waardevol God jou vind. God is niet een veroordelende God. Je mag zijn zoals je bent bij Hem. Dit neemt niet weg dat je moet leven zoals God dat graag ziet. De bijbel kun je hierbij als leidraad gebruiken.

*"Bedenk toch hoe groot de liefde is
die de Vader ons heeft geschonken!
Wij worden kinderen van God genoemd,
en dat zijn we ook."
(1 Johannes 3:1)*

Als we nu even terugkoppelen naar het begin heb je dan een antwoord gekregen op de vraag; 'Ben ik goed genoeg? Is mijn geloof goed genoeg?'

Ten slotte: hoe kun je ervoor zorgen dat je niet de negatieve emoties krijgt als het je niet is gelukt om je meer met het geloof bezig te houden? Wat voor ideeën hebben jullie hierover?

Ik denk dat de meningen hierover verdeeld kunnen zijn en er is hierbij niet een goed of fout antwoord. Maar wees je ervan bewust dat God van je houdt dat je altijd met je zonden en vuiligheden naar Hem toe kan komen.

Jij bent geliefd. Het bewijs is niet jouw liefde, maar Gods liefde voor jou.

1 Johannes 4:10 Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden.